

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714010569
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7714010569.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. marca 2015, v trestnej veci proti obžalovanému Q. H., pre trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3 T 159/2014 zo dňa 4.12.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Q. H..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach sp.zn. 3 T 159/2014 zo 4.12.2014 bol obžalovaný Q. H. uznaný vinným z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

ako zákonný zástupca mal. W. H., T. XX.X.XXXX, mal. Z. H., T. XX.X.XXXX, mal. D.M. H., T. XX.XX.XXXX a mal. S. H., T. X.X.XXXX s teraz už odsúdenou D. W., ku ktorým majú povinnosť dbať o ich všestranný vývoj, sústavnú a dôslednú starostlivosť o ich výchovu a výživu, vyplývajúcu z ustanovení Zákona o rodine, tieto svoje zákonné povinnosti vychovávať deti závažným spôsobom zanedbávali najmä tým, že nezabezpečili, aby školu riadne navštevovali a umožnili im tak viesť záhaľčivý život, v dôsledku čoho mal. W. ako žiak F. Š. G. D. N. I. N.. J. T. O.. F. Q. XX D. D. Y. v období od 2.9.2013 do 18.6.2014 vymeškal 594 neospravedlnených vyučovacích hodín, maloletí Z., D.É. Z. S. ako žiaci F. Š. G. D. N. I. Y. D. Č. v období od 2.9.2013 do 18.6.2014 vymeškali: mal. Z. 255 neospravedlnených vyučovacích hodín, mal. D. 351 neospravedlnených vyučovacích hodín a mal. S. 193 neospravedlnených vyučovacích hodín.

Za to mu súd podľa § 211 ods.3 Tr.zák., z použitia § 38 ods.2 Tr.zák., § 36 písm.l/ Tr.zák., § 37 písm.m/ Tr.zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného Q. H., a to vo výroku, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. V písomnom odôvodnení svojho odvolania podrobným spôsobom opísal dôkaznú situáciu, ktorá predchádzala vydaniu napadnutého rozsudku s tým, že spochybnil zákonnosť uloženého trestu. Podaným odvolaním sa v podstate domáhal uloženia miernejšieho, teda podmienečného trestu odňatia slobody, resp. trestu povinnej práce. Obdobne bolo podané odvolanie odôvodnené aj prostredníctvom jeho obhajcu N.. N. Y..

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na dôvodoch podaného odvolania a krajskému súdu navrhol uložiť mu trest povinnej práce.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 4.12.2014 podľa § 257 ods. 6,7 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o jeho vine, a preto vykonal dokazovanie len k uloženému trestu.

V súvislosti s podaným odvolaním obžalovaného krajský súd z aktuálneho odpisu registra trestov zistil, že tento bol v minulosti 10-krát súdne trestaný, a to naposledy trestným rozkazom Okresného súdu v Michalovciach sp.zn. 21 T 32/2013, právoplatným 16.8.2013 pre trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák., za čo mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 120 hodín. Obžalovaný trest vykonal 13.11.2013 a na páchatel'a sa preto v tomto prípade hľadí akoby nebol odsúdený. Posudzovaný skutok, za ktorý mu bol uložený odvolaním namietaný trest odňatia slobody, spáchal v časovom období od 2.9.2013 do 18.6.2014. Trestným rozkazom Okresného súdu v Michalovciach sp.zn. 2 T 148/2010 z 23.8.2010, ktorý sa stal právoplatným 11.9.2010 bol obžalovaný odsúdený pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d/ Tr.zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, a to do 11.3.2012. Okresným súdom bolo 29.10.2012 rozhodnuté o ponechaní predmetného podmieneného odsúdenia v platnosti so skúšobnou dobou dlhšou o 2 roky a následne bol výkon tohto trestu nariadený 28.5.2014.

Podľa § 34 ods.1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri trestnom čine ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.3 Tr.zák. je zákonodarcom stanovená základná trestná sadzba v rozsahu 6 mesiacov až 5 rokov.

Okresný súd správne pri rozhodovaní o treste vychádzal z ustanovenia § 34 Tr.zák., ktoré upravuje zásady jeho ukladania. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a príťažujúcich okolností podľa § 38 ods.2 Tr.zák. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval, čo súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm.l/ Tr.zák. Obžalovaný sa však prejednávaneho trestného činu dopustil v čase, kedy už bol za trestný čin odsúdený, a preto prvostupňový súd správne túto okolnosť vyhodnotil ako príťažujúcu podľa § 37 písm.m/ Tr.zák.

Výmera uloženého trestu je teda podľa názoru odvolacieho súdu opodstatnená najmä závažnosťou spáchaného trestného činu, ako aj vyhodnotením osoby obžalovaného. Závažnosť spáchaného trestného činu spočíva v jeho opakovanom vykonaní, pričom osoba obžalovaného vykazuje silné znaky kriminálneho narušenia. Z predchádzajúcich odsúdení obžalovaného je zrejmé, že tieto doposiaľ nemali na jeho osobu prevýchovný vplyv a účinok a tento opakovane pácha úmyselnú aj nedbanlivostnú trestnú činnosť, a to i napriek tomu, že uložené tresty už vykonával aj nepodmienečne. Za takejto situácie krajský súd nezistil okolnosti odôvodňujúce uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, resp. trestu povinnej práce tak, ako sa toho domáhal obžalovaný. Z hodnotenia jeho osoby je zrejmé, že spoločnosť

musí na neho vplývať prísnejším druhom trestu, a to trestom odňatia slobody, ktorý bude vykonávať nepodmienečne. Výmera trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov je určená na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a preto sa táto krajskému súdu s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti javila ako primeraná. Uložený trest z trestnoprávneho hľadiska spĺňa okrem individuálnej prevencie aj prevenciu generálnu t.j. iných odradí od páchania obdobných trestných činov.

Krajský súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri aplikácii ustanovenia § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák., podľa ktorého bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný v zmysle citovaného ustanovenia bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe týchto skutočností Krajský súd v Košiciach odvolanie obžalovaného zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr.por., pretože nie je dôvodné. V ďalších neuvedených podrobnostiach druhostupňový súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.